

RIBE BISPEEMBEDE

Korsbrødregade 7,
6760 Ribe.
Telefon 75 42 18 00
Telefax 76 88 56 35

Kirkeministeriet

Sendt som e-post

Dok.nr.: 110005

Dato: 16/1-09

Svar på høring vedr. rapport fra Arbejdsgruppen om åremålsansættelse af biskopper, m.v.:

Ministeriet har ved mail (Dok. Nr. 392757) af 18.dec. 2008 sendt arbejdsgrupperapporten vedr. spørgsmålet om åremålsansættelse af biskopper; præsters, provsters og biskoppers højeste afgangsalder og mulighed for dispensation fra tjenesteboligpligten.

1. Biskoppers åremålsansættelse.

Spørgsmålet om åremålsansættelse af biskopper er som det formuleres i indledningen til rapporten ikke en blomst, der er groet i Folkekirken egen have, men en del af et statsligt regeringsinitiativ. Det vil således være et statskirkeligt tiltag, som ikke gavner balancen mellem stat og kirke. Det ligger i bispeembedet, at det som evangelisk- luthersk først og fremmest både er et præsteembede og et tilsynsembede, og at begge dele hører til i det åndelige regimente - og ikke i det verdslige regimente. Derfor kan der ikke paralleliseres med statens øvrige ledelsesembeder - af hvilke mange da heller ikke er åremålsansættelser. Og heller ikke uden mulighed for forlængelse. Der er i rapporten endvidere ikke formuleret hvilke hensyn, der ligger bag forslaget, og som derfor tilsyneladende er uden begrundelse.

Når disse principielle indvendinger er anført, så er der også to i mine øjne andre vigtige argumenter imod at indføre åremålsansættelse specielt for biskopper uden at inddrage præsters og provsters ansættelsesform.

a.

Især kan indførelsen af åremålsansættelse for biskopper ikke ses isoleret fra spørgsmålet om åremålsansættelse af provster. Det kunne medføre en tendens til, at biskoppen fortrinsvis kun udnævner ældre præster til provster for at undgå, at provsterne generelt bliver dem, der sidder på kontinuiteten, mens biskoppen i højere grad vil være én, der kommer og går.

b.

Det vil være udgiftskrævende for Folkekirken. Åremålsansættelse i de Folkekirkelige efteruddannelsesinstitutioner er en ganske bekostelig affære, det vil en sådan åremålsansættelse af biskopper også blive - og det i en tid, hvor vi i den grad trænger til at bruge vore midler på forkyndelse og formidling ude i sognene. Al erfaring viser, at det er svært for mennesker, der har været vant til at sidde for bordenden, at få passende beskæftigelse efter at være holdt op på lederposter. Det ses også, at arbejdsgruppen har været opmærksom på denne problemstilling, da man s. 47 taler om, at tilbagegangsstillingen således skal være "en stilling, der forbeholdes eller oprettes specielt til den afgangsbiskop". Men en sådan stilling bliver nemt en stilling, der oprettes

af hensyn til en bestemt person og ikke af hensyn til det behov, vi som kirke har for en sådan stilling.

2. Afgangsalder.

Jeg kan tilslutte mig forlaget om en 75års afskedigelsesalder for præsters vedkommende, men kun under forudsætning af menighedsråd og det kirkelige tilsyns ønske om en fortsat ansættelse. For provstens vedkommende må biskop og menighedsråd indstille til fortsat ansættelse. For biskoppers vedkommende må den indstillende instans være Kirkeministeriet.

3. Boligpligt.

Flertallets indstilling om mulighed for ophævelse af boligpligten indtil fem år før afgang er en lang periode, hvor Folkekirkenes bygninger ikke bruges efter deres formål. Den nu mulige toårs grænse bør derfor fastholdes.

Med venlig hilsen,

